

Erasmus + mobilitás beszámoló

Város: Lipcse

Intézmény: Hochschule für Musik und Theater „Felix Mendelssohn-Bartholdy”

Név: Racskó Eszter Hanna

Időtartam: 2020. október 1 – 2021. január 31.

A szállást a „Studentenwerk Leipzig” tudja biztosítani a helyi és külföldi hallgatóknak. Több épület tartozik hozzájuk szerte a városban, így nagy eséllyel lehet az egyetemi épület közelében szállást találni viszonylag olcsón.

Az érkezéskor mindannyian kaptunk egy Menza kártyát. Szintén a „Studentenwerk Leipzig” biztosítja az étkezést a város különböző helyszínein. A hallgatónak annyi a dolga, hogy az érkezéskor kapott kártyát a Menza automatájában tetszés szerinti összegben, készpénzzel feltölti. Ezzel a kártyával tud aztán a kasszánál fizetni. Az ételek többnyire finomak, változatosak, mindig volt legalább egy húsos és egy vegetáriánus választási lehetőség. A kint töltött félév alatt rengeteg kedvenc helyem lett. A sok park közül a Clara Zetkin parkot különösen megkedveltem. Ez egy hatalmas, zöld terület a zeneművészeti főiskola mellett. El lehet sétálni a parkon keresztül egészen egy folyóig, aminek a túloldalán van egy kisebb erdő. Mindig feltöltött, ha arra jártam. Nem is kell sokat utazni hozzá, ott van a centrumhoz közel.

Lipcseben több gyönyörű és nagymúltú templom áll. Orgona óráim többször voltak a Tamás- templomban, illetve a Nikolaikirche-ben. Hatalmas élmény volt nem csak játszani ott, hanem Istentiszteleteken, koncerteken, zenés áhítatokon részt venni, amikor volt erre lehetőség.

Érdekes helyszín városban belül a „Völkerschlachtdenkmal” nevezetű emlékmű, mely a lipcsei népek csatájának emlékére készült. Ajánlott szép időben menni, mert az építmény tetejéről szép kilátás nyílik a városra.

A „Gewandhaus” koncertközpontban alkalmam volt még októberben a hely és az ott felcsendülő különleges koncertek atmoszféráját megtapasztalni.

Lipcse környékén is érdemes körülnézni. Nem messze van Wittenberg, Naumburg, Weimar, ahol én is jártam és ahol rengeteg látnivaló van. Egyedi hangulatuk van ezeknek a német kisvárosoknak. Fontos megjegyezni ezzel kapcsolatban, hogy a diákigazolvány, amit érkezéskor kapunk, és amiért egy fix összeget a kiutazás előtt ki kell fizetni, érvényes Lipcseben belül, illetve annak környékén. Így például Naumburgba menet, nem kellett külön jegyet vennem.

A banki ügyintézésről: én Magyarországon nyitottam egy Deviza-, illetve egy Revolut számlát, így nem kellett német bankszámlát nyitnom.

A kinti egyetemi ügyintézésről abszolút meg voltam elégedve. Az Erasmus- koordinátor, Ly Tran készségesen elmagyarázott mindent, bármivel kapcsolatban lehetett hozzá fordulni.

A fogadóegyetem tetszett, mert a vírushelyzet ellenére sem hagytak minket magunkra, tudtam fejlődni szakmailag, tanszaktársaimmal és Erasmus- társaimmal is végig tudtam tartani a kapcsolatot. Normálhelyzetben több program meg lett volna tartva, de így is igyekeztek a körülményekhez képest megadni/megszervezni mindent, ami módjukban állt.

Több szempontból kicsit szervezettebbnek tartom a lipcsei egyetemet, főleg a gyakorlók beosztása terén. Minden hallgató, tanszakja szerint meghatározott termekben gyakorolhatott. Ezek a gyakorló idők egy félévre előre be lettek osztva a hétköznapiakra, hétvégére pedig minden héten új beosztást csináltunk. (Az orgona szakon legalábbis így működött.) Ami még előny volt az az, hogy több lehetőségünk volt különböző orgonákon játszani, legyen szó egyetemen belüli vagy külső helyszínekről.

A Zeneakadémia Liszt Ferenc téri és Wesselényi utcai épülete esztétikailag felülmúlta a lipcsei egyetem épületeit. Illetve az otthoni Neptun rendszer is világosabb számomra, mint a kinti.

Név: Illés Adrienn

Időtartam: 2016 szeptember végétől 2017 február elejéig (4 és fél hónap)

Tippek kiutazóknak:

- szálláskereséshez

Nekem azt ajánlották, hogy az interneten keressek WG-t (Wohngemeinschaft, lakóközösség), ahol általában mindenkinek saját szobája van, de a lakásban közösen használják a konyhát és WC-t.

Kényelmes és gazdaságos megoldás, emellett ha szerencséje van az embernek, akkor jó társasága is adódik. Sok hirdetést találtam, de csak egyetlen egy üzenetemre reagáltak. Valószínűleg az, hogy csak egy félévre kerestem hátrány volt (érdemes lett volna talán füllenteni...?), illetve személyesen kellett volna telefonálnom email helyett.

Kollégiumba online lehet jelentkezni, ebből is sok van. Budapesthez képest sokkal kisebbek a távolságok, tehát amire térkép alapján azt hittem, hogy a város másik vége, valójában az sincs messze – fél óra alatt mindenhol el lehet jutni a központba, és az egyetem is tulajdonképpen ott van. Nekem háromszor utasították el a jelentkezésemet, mert nem tudtam csatolni a fogadóleveletemet, mert meg se kaptam (rossz email-címre küldték).

Végül egy szerencsés véletlennek köszönhetően egy magyar tanárnő csodaszép új építésű házában laktam egyedül Plagwitzban (ez egy felkapott „hipster” negyed sok bárral és művészhellyel) 15-20 percre az egyetemtől.

- étkezés

A menzát abszolút tudom ajánlani - azóta is visszasírom az ottani étkezési lehetőségeket. Több egyetemi menza és cafeteria is van a városban, mindenki akármelyikre járhat, függetlenül attól, hogy mi a szakja. Mágneskártyával lehet fizetni (év elején automatikusan kapunk egyet), így sokkal olcsóbb. A nagy menza valami félelmetes volt először: hatalmas tömeg, hatalmas választék, de imádtam odajárni, főleg a 2,10 euros önkiszolgáló salátapult miatt, ahol tényleg minden finomságot megtalált az ember, amit csak egy salátába el lehet képzelni. Odafigyelnek a speciális étrendűekre (vegetáriánus, vegán menük is vannak) és az egészséges táplálkozásra is.

A zenei egyetemi cafeteriaiban csak napi egy menü van, az is sokszor hamar elfogy, és a héten általában csak egyszer vegetarianus. Van viszont finom kávé, amit az ember akárhová magával vihet az egyetemen belül, és akkor is le leheteti a bögréket később, ha a kávézó már bezárt.

A szupermarket árak nem sokkal magasabbak az itthoninál, sőt néha meglepődtem, hogy egyes termékek olcsóbbak. Irigylésre méltó, hogy micsoda választék volt a teljes kiőrlésű vagy bio termékekből, és egyáltalán nem volt olyan különbség az árakban, mint itthon. Zöldség-gyümölcsöt a piacon érdemes venni: olcsóbb és nagyobb a választék. Megvannak a piacnapok, nekem a Lindenauer Markt volt a legközelebb, ott szerdán és pénteken rakodtak ki reggel, de délután 3 körül már pakoltak is össze.

- kedvenc helyek, érdekes helyek

Lipcse szerintem – Budapesthez képest - nem bővelkedik annyira érdekes helyekben. Sok park és zöldterület van, ahol jó nézelődni és biciklizni. Van pár kedves kávézó vagy hangulatos bár - az egyetem melletti Pilot és a színház kávéháza volt a törzshely.

A belváros egy egészen kis területre koncentrálódik, ahol kellemes sétálni, de elég nagy a tömeg és sok a turista. A belváros gyakorlatilag egy bevásárlónegyed nagy nemzetközi butikokkal és bevásárlóközpontokkal. A két híres templom (Nikolaikirche és Thomaskirche) szinte elbújik közöttük.

- banki ügyintézés

Minden időponttal működik, amin először meglepődtem, mert azt hittem, ha eleget várok, akkor

előbb-utóbb sorra kerülök, és elintézhetem amiért jöttem. Viszont mikor visszamentem az időponttal, amit majdnem egy hétre előre adtak, akkor minden flottul ment és senki nem volt rajtam kívül. Nyitottam egy számlát bankkártyával, és így diákként minden ingyenes volt (nincs számlavezetési díj, kártyahasználat, pénzfelvétel, utalás stb.) Tényleg minden. Ezt vastagon aláhúznám, ugyanis nekem többször vissza kellett kérdeznem a bankban is, mert Magyarországról jöve nem akartam elhinni, hogy ez lehetséges és vártam a csavart, hogy hol húznak majd le, de nem volt ilyen.

Mindenhol tudtam kártyával fizetni, de a pénzfelveles automatáknál sokszor állt sor. Én a Sparkassenál voltam, mert annak van ott a legtöbb fiókja és automatája, de a kondíciók minden banknál ugyanezek a diákok számára.

- egyetemi ügyintézési tapasztalatok

Az egyetemi ügyintézésrel is összességében elégedett vagyok. Az első élményem nagyon pozitív volt, mert amint megérkeztem az első utam másnap az irodába vezetett, ahol bár időponttal kellett volna jönnöm, mégis fogadtak. Ott tudtam meg, hogy be kell fizetni egy szemeszterenkénti 200 euros Stura-hozzájárulást (kínosan ügyelnek rá, nehogy valaki tandíjnak merje szólítani, cserébe viszont tartalmazza a korlátlan városi közlekedést). Erről nem tudtam, így nem is volt nálam ennyi pénz, de a koordinátor nagyon kedvesen megelőlegezte nekem az összeget, különben nem tudtam volna gyakorlót kivenni, a könyvtárt használni vagy a menzán enni.

A tanulmányis, aki mindenki egyéni órarendjét intézte már kevésbé volt kedves. Egy teljesen új rendszert kellett megismernünk, megszoknunk, de a kérdéseimre csak nagyon kioktatóan és ingerülten válaszolt – úgy tűnt, hogy nem értékeli, ha valaki érdeklődik és a lehető leghasznosabban szeretné kihasználni az ott töltött félévét. Gondoltam, hogy biztos csak rossz napja van vagy éhes, de mások is panaszkodtak rá. Nem beszélt igazán angolul, és bár C1-es német teszteltem ki, nem sikerült mindent megértenem. Annyiban hagytam a dolgot, és inkább a tanszékvezetőmmel egyeztettem, aki viszont mindenben iszonyú segítőkész volt, és minden kívánságomat el tudta intézni. Ez általános tapasztalatom, hogyha az ember akar valamit, akkor – legalábbis a régi zene tanszéken – igyekeznek azt elintézni, és nekem tényleg mindent sikerült, amit szerettem volna.

Az Erasmus-koncert megszervezése és lebonyolítása is példaértékű. Időben megkaptuk a felhívást, egyeztettek velünk a műsorról, a rövid beküldött életrajzunkat átnézték és lefordították, ha valaki nem tudott németül. Félttem, hogy probléma lesz két csembaló odaszállítása, hangolása stb. egy 10 perces műsorhoz (ittthon ez egy diplomakoncerten vagy tanszakin sem magától értetődő), viszont mindent megoldottak, úgy állították be, ahogy kívántuk, a megfelelő hangolással és a próbarend is működött. A félév végén ért egy kellemetlen tapasztalat a szemeszter lezárásával kapcsolatban. Bár azt hittem, hogy egyértelmű, mégis kiderült, hogy rosszul értelmeztem az aláírások összegyűjtésének rendszerét (nem magyarították el), és ezért elég barátságtalan e-mailek kaptam a koordinátor asszisztensétől. Aki ráadásul nem sokkal a félév vége előtt ment el hivatalosan, de még vállalta, hogy befejezi a velünk kapcsolatos ügyeket. Én végül leadtam az aláírásaimat a megbeszélthetáridő előtt, ennek ellenére nem készítették el a transcriptemet a jó egy hónapos szabadságuk előtt. Tehát a rendszer: vizsgák nincsenek nagyon, a tanároktól az aláírást viszont a szemeszter vége előtt meg kell szerezni. Itt tévedtem, ugyanis én azt gondoltam, hogy az aláírás azt bizonyítja, hogy elvégeztem az adott tárgyat, tehát hogy kaphatnám meg azelőtt, hogy vége lenne az óráknak – választ nem kaptam.

Miért tetszik/miért nem tetszik a fogadó egyetemen?

Nagyon tetszett egyfajta szabadság. Ez egyrészt megvolt a kurzuskínálatban, tehát mindenki az egyéni elképzeléseinek megfelelően állíthatja össze a tárgyai nagy részét, ettől személyre szabottabbnak érzem a képzést. Másrészt a számonkérési oldalon is lazábbak, főtárgy vizsgák például nincsenek, csak a diploma, ami viszont egy komplexebb vizsga. Ez azt eredményezi, hogy aki elég öntudatos, azt nem kötik azok a bizonyos intézeti elvárások, nyugodtan tudja építeni magát,

a tudását, karrierjét. Aki viszont lustább, kevésbé motivált, az a folyamatos elvárások nélkül elkallódik, csak teng-leng az egyetemen és nem veszi komolyan az egészet.

A kamaraoktatás rendszere is igen praktikus: magunknak keresünk partnereket, próbálunk stb. majd ha úgy érezzük, hogy megmutatásra kész egy darab, akkor keresünk hozzá egy tanárt, akinek van kamaraórakerete. A tárgy teljesítéséhez három darabról és tanártól kell aláírást gyűjteni.

Tetszettek a jól felszerelt és karbantartott termek, valamint sokkal több és jobb hangszer állt rendelkezésünkre – nem is csak csembalók, hanem forepiano, klavichordok is. Ezeket szabadon szállíthattuk épületen belül, például ha bizonyos két hangszerrel szerettünk volna kettős versenyt próbálni vagy egy koncertet akartunk szervezni. Rendelkezésünkre állt egy terem koncertekre (kb. mint itthon a X. terem), amit ugyanannyi jogunk volt lefoglalni mint egy tanárnak, sőt egy tanszaki kamerát is ingyen lehetett kölcsönkérni felvételekre.

Mivel itthonhoz képest kint volt egy régi zene tanszék, így mindenféle barokk hangszerrel tudtam együtt játszani, amire itthon hivatalos keretek között nincs sajnos lehetőség. Másrészt viszont nem volt olyan magas szintű a képzés vagy az alapanyag. Nem tudom az okot, de például az itthoni modern hegedűs ismerőseim jobban tudnak barokk hangszeren (is) játszani, mint néhány kinti főtárgyas.

Milyen várható hasznot jelent majd a külföldön eltöltött időszak?

A jövőben szeretnék még külföldön tanulni és dolgozni, és azt gondolom, hogy ez a félévnyi tapasztalat mindenféleképpen előny lesz. Szélesítettem a látókörömet és eszköztáramat is azzal, hogy egy nagyon más művészi felfogású és stílusú tanárhoz kerültem, mint az itthoni főtárgy tanárom. Az ilyen élményekből gyúródik majd össze a saját profilom. Úgy érzem, hogy szakmailag sok fejlődtem és közben sokat értem.

Összehasonlítva a Zeneakadémiánkkal, mi az előnyünk, mi a hátrányunk?

Azt gondolom, hogy az általánosan magas színvonal az előnyünk. Talán a viszonylag szigorú és gyakori számonkéréseknek köszönhetően. Zeneelmélet-szolfézszból is magasabb szinten vannak az itthoni diákok – bár ez lehet a konzervatóriumok miatt is. A kóruskulturánkra is büszkék lehetünk. Kint is volt kötelező kórusom, de szakmailag sokkal kevésbé éreztem hasznosnak, vagy művészileg kielégítőnek. Igaz, itthon sem érzem már szükségesnek a harmadik évben a kórust, szívesebben tanulnék abban az időben valami specifikusabbat.

Hátrányként egyfajta rugalmatlanságot emelnék ki a képzésben. Ennek oka talán az oktatási finanszírozási rendszerünk, nem is szűken véve a Zeneakadémia. Leginkább a két vagy több szakosság lehetőségét hiányolom, pedig a gyakorlatban szerintem szerteágazó tudásra és tapasztalatra van szükségünk.

Név: Boldog-Nagy Zsófia

Időtartam: 2018. október 1. – 2019. február 15.

szálláshely:

Először a Studentenwerk-nél adtam le pályázatot kollégiumi szobára, azonban elég későn kaptam onnan bármilyen ajánlatot. Ezért közben kerestem Facebook-on is illetve a wg-gesucht.de honlapon, ez utóbbin találtam is egy szobát, ami nagyjából hasonló árban mozgott mint egy kollégiumi szoba. Ajánlom az oldalt bárkinek, aki Németországba megy, egy kis szerencsével szuper albérleteket lehet találni. Jó környéken, kb. 30 percre az egyetemtől, jó áron egy szuper lakótárral találtam helyet.

étkezés:

A Mensa-t nagyon ajánlom. A Dittrichringen található épületben van egy kicsi menza, itt minden nap egy menü van illetve forró és hideg italok, szendvicsek, édességek. Az iskolától nem messze (kb. 10 perc sétára) található a Mensa am Park, ami hatalmas, sok egyetemről járnak oda a hallgatók ebédelni. Kávézó része is van, a könyvtár közvetlen mellette helyezkedik el és tanulószarkot is lehet találni. A főiskolán minden hallgató kap Mensa kártyát, melyre maga tölt fel pénzüsszeget, ezzel vásárolhat a menzákon hihetetlen jó áron, jó ételeket. Szerettem a Dean&David nevű helyet, itt vegán ételeket lehet kapni, az ételérzékenységem miatt ez bevált, bár az árai nem épp a

legalacsonyabbak, ezért csak párszor engedtem meg magamnak. Bevásárlásaim nagyját a Kauflandban intéztem, ez a legolcsóbb és legnagyobb választékú üzlet tapasztalataim szerint. Néha az Edeka és a Rewe boltokba is betévedtem, a centrumban ezek vannak.

- kedvenc helyek:

Megkedveltem az iskola épületeit nagyon, főleg a Dittrichringet, a közelében lévő Pilot nevű helytel együtt. Általában ide ültünk be koncertek, közösórák, közös program után a tanszakkal. A Beyerhaus nevű kocsmában a többi erasmusos hallgatóval rendszeresen ittunk egy-egy sört, például egy Gewandhausban megnézett koncert vagy egy esti gyakorlás után.

- érdekes helyek:

IFZ, azaz Institut für die Zukunft. Ilyen szórakozóhelyet itthon nem lehet találni. Nagyon pozitív tapasztalat volt, az ott dolgozók (pl. a biztonsági emberek) kedvessége lenyűgöző volt. Az egész hangulata pedig érdekes, izgalmas.

- banki ügyintézés:

A Deutsche Bank mellett döntöttem, vegyesen volt a külföldi diákoknak ilyen is, olyan is. A centrumban lévő főépületükben egyszerűen nem segítettek, illetve rosszul. Így a lakóhelyemhez közel lévő, jóval kisebb Deutsche Bank fiókba besétáltam, ahol másnapra kaptam időpontot egy személyes számlanyitásra.

- egyetemi ügyintézés:

A koordinátoraim fantasztikusak voltak, segítőkészek és bármikor elérhetőek. Minden időben, rendben és szépen haladt.

Miért tetszik/miért nem tetszik a fogadó egyetem?

Nagyon tetszett az atmoszféra, érdekes volt megtapasztalni az ottani társadalom működését, a tananyag felépítését, az emberek hozzáállását. Pozitív élmény volt ebben a közegben lenni. Az érdeklődésemet szabadjára engedhettem és elég sok órát felvettem önszorgalomból, kíváncsiságból amelyekkel rengeteget gazdagodtam a félévben.

Milyen várható hasznot jelent majd a külföldön eltöltött időszak?

Kapcsolatok terén mindenképp sokat kaptam, rengeteg remek embert ismertem meg, töltöttünk közös időt és építettem kapcsolatokat. Csembalistaként pedig - tekintve a barokk zenészek alacsony számát - nagyon kellettek ezek a tapasztalatok amiket kint átéltem. A rengeteg hangszer, a tanszak hallgatói hangolják és tartják fent őket, amivel tanulnak és gyakorolhatnak. A kamarák, a basso continuo szépsége és művészete. A nyitott hozzáállás, és a jó körülmények, melyek lehetővé teszik azt a könnyed szervezést és lebonyolítást amivel folyt minden koncert, diploma, előadás.

Összehasonlítva a Zeneakadémiánkkal, mi az előnyünk, mi a hátrányunk?

A felszereltség mindenképp sokkal gazdagabb, nagyobb, ez óriási könnyebbség a szervezésben illetve a kisebb projektek megvalósításában is. A közeg - tanári kart, a diákokat valamint az alkalmazottakat beleértve egyaránt - multikulturális, melynek én csak előnyeit tapasztaltam.

Név: Sziklai Sára Bíbor

Időtartam: 2019/20-as tanév téli szemesztere

Lipcsében diáknak lenni egyszerűen csodálatos. A városban több, mint 600 éve működik egyetem, amelyre a helyiek nagyon büszkék és a város mindent megtesz azért, hogy az odaérkező tanulók optimális körülmények között élhessenek és fejlődhessenek. A város jelenlegi hét felsőoktatási intézménye között szoros az együttműködés, valamint igen erős a Studentenwerk, mely az összes diák jólétéért működő hálózat. Így tehát, aki egy félévre a HMT-re érkezik, az nem csupán egy főiskolát látogat meg, hanem egyúttal bepillantást nyer

abba is, hogy milyen egy igazi egyetemi városban tanulni.

Kiérkezés után az általános adminisztrációban nagyon sokat segített az ottani tanulmányi osztály nemzetközi referense, így az abszolút flottul lezajlott. Ugyanezt nem mondhatom el a tantárgyfelvételtől. Mindenki előre kapott időpontot az első héten egy hölgyhöz a tanulmányi osztályon, akivel együtt kellett felvenni a szükséges/szimpatikus kurzusokat. Mivel a (HMT kredithálója alapján összeállított) Learning Agreementem nem sokat árult el a konkrét kurzusokról, amelyek az adott félévben elindultak, alig vártam ezt a beszélgetést, hogy megtudjam, hogy milyen óráim lesznek. Amikor beléptem a szobába, a hölgy azzal fogadott, hogy gondban van az én szakmai tárgyaimat illetően, mert ő sem tudja, hogy Moodle-ben (ottani Neptun) mi vonatkozik rám. A muzikológia szakos erasmusos hallgató arrafelé is ritka... Megmutatta a Moodle használatát és azt javasolta, hogy írjak a zenetudományi tanszékvezetőnek, hogy milyen órákra kellene járnom. Hát írtam. A levelemben felvázoltam az általam problémának nevezett helyzetet: hogy a Learning Agreement tantárgyai a Moodle-ban nem kurzusoknak, hanem teljes tantárgy-csoportoknak felelnek meg és nem értem, hogy melyikekre kell nekem jelentkezni. Nagyon kedves választ kaptam, amelyből kiderült, hogy abszolút nem értette meg a problémám. Ezen a ponton a teljes kétségbeesés kerülgetett, vagy talán már kétségbe is estem, hogy kezdődik az oktatás, de én még mindig nem tudom, hogy mégis mikor, hová és milyen órára kellene mennem. Bementem a tündéri nemzetközi referens hölgyhöz és elmeséltem neki a sikertelen tantárgyfelvételem történetét. Megmutattam neki a tanszékvezető úr levelét is, ő pedig nevetni kezdett. És elmondta, hogy az a titok nyitja, hogy ahol azt látom, hogy a Learning Agreementben szereplő kifejezés egy adott tárgycsoportnak felel meg, az azt jelenti, hogy a tárgy kötelezően választható. Szóval nekem kell eldöntenem, hogy a felsorolt kurzusok közül melyik érdekel a legjobban.

Ahogy a „kötelező” kurzus is választhatót takar, úgy szinte minden területen szabadabb az élet Lipcsében. Ott szinte minden kurzus nyitott. Azaz, ha egy tárgy adott szakosoknak kötelező, akkor is bárki más felveheti szab.vál-ként egy létszámhatárig, minden egyéb adminisztrációs teendő nélkül. Sőt az is igen gyakori, hogy valaki áthallgat egy-egy tárgy erejéig az Universitát-re. Nekem is külön ajánlottak kurzust a Bölcsészkar esztétika szakáról. Ezzel a lehetőséggel végül nem éltem, mert az Uni-n két héttel később kezdődik és végződik a szemeszter, így a tárgy nem fejeződött volna be mire én hazajövök, de így is lenyűgözött az ajánlat. Abszolút meglepett, hogy zenetudományi kurzusokra (kötelezően választhatóként természetesen) minden hangszeres és elméleti tanári szakosnak járnia kell. Ez egyfelől engem hátrányosan érintett annyiból, hogy nem voltak csoporttársaim, minden órán másokkal ültem együtt, hosszútávon viszont gyümölcsözőnek érzem ezt a keveredést. Szemináriumok beszélgetései alatt nagyon izgalmas tud lenni, hogy egy-egy kérdést teljesen más nézőpontból közelítenek meg különböző szakos hallgatók.

Ugyanez a teljes szabadság igaz a „Projekt Arbeit-ra”, ami esetemben egy rövid szakmai gyakorlat volt a képzés részeként. (Bár ennek megszervezése közel sem ment zökkenőmentesen, de erre itt nem szeretnék kitérni.) Ezzel kapcsolatban úgy mentem megbeszélésre, hogy azt vártam, hogy majd a tanszékvezető úr elmondja, hogy mit takar a gyakorlat és hol és mit kell csinálni, ezzel szemben egyetlen kérdése volt: „Mihez lenne kedve?” Végül a Sachsische Staatsarchiv lipcsei központjában kötöttem ki, ahol a Breitkopf & Härtel kiadónak van külön részlege. Szakmai szempontól fantasztikus kicsit bővebb bepillantást nyerni egy ilyen archívumba és megtapasztalni azt, hogy az ember képes idegen nyelven, értelmes, a hivatásához kötődő munkát végezni. Ez biztosan örök emlék marad.

Visszatérve a HMT-re, talán aktívabbak a diákok mint itthon, de ehhez minden segítséget megkapnak az Intézménytől. Úgy tapasztaltam, hogy rengeteg a diákok által tervezett és szervezett koncert, esemény, projekt, amelyekhez könnyen kapnak termet, vagy ha szükség van rá hangszer, egyéb felszereléseket is. Aktívabb a StuRa (az ottani HÖK) is, és nemcsak a HMT belső életével foglalkozik, hanem közéleti kérdésekkel is, klímasztrájtól kezdve a városi főpolgármester választásig. Mindez természetesen nem azt jelenti, hogy a StuRa politikai kampányt folytatna valamely párt mellett, hanem azt, hogy nyílt vitákat, fórumokat szerveznek a diákok számára és részvételével.

Amint a bevezetőben említettem, erős a Studentenwerk és ennek sok előnyét élvezheti a kint tanuló. A Studentenwerken keresztül könnyen kaptam remek kondíciókkal lakást. Ugyan eleinte morogtam, mert nem írták meg előre, hogy más típusú szállásra osztottak be, mint amilyenre jelentkeztem, de összességében azt kell, hogy mondjam, hogy barátságos áron lakhattam kiváló helyen. Szintén a Studentenwerknek köszönhető a menza-hálózat. A Lipcsében tanulók bármely egyetem területén elhelyezkedő menzán ehetnek kedvezményesen és élvezhetik a kávézók finomságait. A HMT kifejezetten kicsi főiskola lévén az ottani menzán csak kétféle ebéd van naponta: egy húsos és egy húsmentes. Viszont közel esik hozzá az legnagyobb menza, ami az Uni főcampuszán helyezkedik el, a Mensa am Park, ahol viszont hihetetlen bőséges választékkal és elképesztő kedvező árakkal várják a tanulókat. A speciális étrendűeket is. Még szombaton is.

Ami az anyagiakat illeti, ahhoz, hogy valaki kimenjen, valamennyi kezdőtőkére mindenképpen szükség van a lakás kauciójához, illetve az egyetemi beiratkozási díjhoz. Azonban a beiratkozási díj ellenében ingyenes a városi tömegközlekedés. Ha valaki ugyanolyan jó áron jut lakáshoz, mint én, akkor az Erasmus ösztöndíjból fedezhető a teljes kinti élet. A menza olcsóbb, mint itthon, a boltokban a hidegételkészlet hasonló áron van, a könyvtárhasználat ingyenes. Sportolási lehetőséghez a Hochschulsporton keresztül szinte fillérékért lehet jutni.

A városra nehéz volna azt mondani, hogy szép. Viszont nagyon élhető, telis-tele zöld területtel. Aki szépségre vágyik, annak is nyújt azért egy-két csodálatos homlokzatot a belváros. Fantasztikus gazdag a koncertélet Lipcsében, és a Gewandhausba diákjegyek 5 €-től válthatók. A múzeumok lenyűgöző gyűjteményekkel várják a látogatókat. A város történetéből adódóan nagyon sok a zenei tárlat. Események közül mindenképpen szeretném kiemelni a Klassik Underground sorozatot. Sajnos viszonylag ritkán kerül megrendezésre, így én csak egyszer tudtam részt venni, de az az egy is maradandó élmény. Ez egy éjszakai koncert Lipcse központjában (a Gewandhaus mellett) egy földalatti kultúrház-kocsmában, a Moritzbasteiban. A Moritzbastei egyébként is hangulatos szórakozóhely a fiatalok számára, Klassik Underground idején pedig világsztár szólólistákat hallhat ott a közönség, rendszerint a Gewandhaus-beli koncert után „ráadásként”, finom sörök és borok mellett ücsörögve. Mindenkinek ajánlom, hogy próbálja ki!